

یادنامه‌ای برای مفاخر
از دست رفته در سال ۱۳۹۵

مرگِ فریبا*

حمیدرضا محمدی

روزنامه‌نگار

«ثابت قدم از لباس حیات مستعار عاری گشته، احرام طواف کعبه کامرانی بست و داعی حق را لبیک اجابت گفته، به حرم جاودانی پیوست.»
حدائق السلاطین فی کلام الخواقین، علی بن طیفور بسطامی

سال ۱۳۹۵ هم حال دارد نفس‌های آخرش را می‌کشد و ما مانده ایم و یک دنیا فراق از آنانی که حالا از زندگی خاکی فراغت یافته‌اند. شاید به بیراهه رفتن باشد که امسال را «سال بد، سال باد» بدانیم که این روند و روال آفرینش است. اما چه کنیم که بزرگان از دست رفته مان، در عرصه معطوف به آنها، استاد الیاس تپید بوده‌اند و جای خالی شان بسان حفره‌ای است پرنشدنی. حال که سال کهنه دارد بار و بند لیش را جمع می‌کند تا سال نو، در این منزلگه رخت اقامت افکند، یاد کرد آن فقیدان سعید و آن مرحومان مبرور در آستانه تحویل خورشید به برج حمل، دست کم حال ناخوش امسال را خوش می‌کند. آنان که حالا قلم و قلم مو و ساز و دوربین را بر زمین نهاده‌اند و صدایشان به خاموشی گراییده است. آنان که اعظم و اکابر روزگار خود بودند، اکنون نقاب بر تیره تراب کشیده‌اند اما میراثی از خود باقی نهاده‌اند که هر یک، می‌تواند تانسل‌ها مژمر باشد و البته باید که از آنها محافظت و مراقبت شود از برای آیندگان. از یاد نبریم که به ضرر قاطع مرگ، پایان هیچ یک از آنها نیست. آنچه در ادامه می‌خوانید، تک‌نگاری‌هایی است در رثای ۲۳ چهره درگذشته در سال ...۱۳۹۵

*وام گرفته از بیتی سروده مهدی حمیدی شیرازی: شنیدم که چون قوی زیبا بمیرد / فریبنده زاد و فریبا بمیرد

ARDESHIR